

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 14 marca 2008 r.
(OR. en)**

7652/08

CONCL 1

PISMO PRZEWODNIE

Od: Prezydencja

Do: Delegacje

Dotyczy: **RADA EUROPEJSKA W BRUKSELI
13–14 MARCA 2008 R.**

KONKLUZJE PREZYDENCJI

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli (w dniach 13–14 marca 2008 r.).

Posiedzenie Rady Europejskiej zostało poprzedzone wystąpieniem przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, Hansa-Gerta Pötteringa, po którym nastąpiła wymiana poglądów.

o
o o

1. Podstawy gospodarki Unii Europejskiej pozostają w dobrym stanie: deficyty publiczne od roku 2005 obniżyły się o ponad połowę, a dług publiczny także zmalał do poziomu nieco poniżej 60%. Wzrost gospodarczy w 2007 roku osiągnął wartość 2,9%, lecz prawdopodobnie obniży się w tym roku. W ciągu ostatnich dwóch lat utworzono 6,5 mln miejsc pracy. Choć czynniki koniunkturalne wywarły pewien wpływ na ten stan rzeczy, to wynika on w dużym stopniu z reform strukturalnych podjętych w ostatnich latach w ramach strategii lizbońskiej, a także z korzyści, jakie przyniosło wprowadzenie euro i funkcjonowanie jednolitego rynku.
2. Globalne perspektywy gospodarcze pogorszyły się jednak ostatnio w wyniku spowolnienia gospodarczego w Stanach Zjednoczonych, wyższych cen ropy naftowej i towarów, a także trwających zawirowań na rynkach finansowych. Nadmierna nieprzewidywalność i chaotyczne zmiany kursów wymiany walut są zjawiskiem o niekorzystnym wpływie na wzrost gospodarczy. W obecnych okolicznościach uważamy za niepokojące zbyt duże wahania kursów wymiany walut. Jest to dodatkowy powód, dla którego ważne jest, by Unia nie spoczęła na laurach i by kontynuowała wysiłki na rzecz reform przez pełną realizację krajowych programów reform i zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Należy kontynuować działania zmierzające do pełnej realizacji i pogłębienia jednolitego rynku. Ścisłe skoordynowane polityki gospodarcze i finansowe muszą dążyć do zapewnienia stabilności makroekonomicznej i wykorzystania szans stwarzanych przez globalizację oraz podejmować istniejące wyzwania, w tym związane ze starzeniem się społeczeństwa, zmianami klimatu i energią. W celu zapewnienia większej stabilności rynków finansowych należy podjąć działania zmierzające do zwiększenia ich przejrzystości i usprawnienia ich funkcjonowania oraz do dalszej poprawy warunków w zakresie nadzoru i regulacji na szczeblu krajowym, UE i globalnym.
3. Rada Europejska przyjmuje do wiadomości, że niedawne znaczne podwyżki cen żywności i energii przyczyniły się do zwiększenia presji inflacyjnej. W związku z tym Rada Europejska przypomina potrzebę uniknięcia działań zakłócających, które uniemożliwią podmiotom gospodarczym konieczne dostosowania. Rada Europejska zwraca się do Rady o określenie czynników warunkujących ceny towarów i żywności oraz o realizację polityk unijnych i krajowych, które usuną możliwe ograniczenia podaży.

**ROZPOCZĘCIE NOWEGO CYKLU ODNOWIONEJ STRATEGII LIZBOŃSKIEJ NA
RZECZ WZROSTU GOSPODARCZEGO I ZATRUDNIENIA (NA LATA 2008–2010)**

4. W następstwie sprawozdania strategicznego Komisji oraz z myślą o pracach odnośnych składów Rady, Rada Europejska rozpoczyna drugi trzyletni cykl strategii lizbońskiej, a jednocześnie:
- potwierdza, że obowiązujące zintegrowane wytyczne (ogólne wytyczne polityki gospodarczej i wytyczne w sprawie polityki zatrudnienia) pozostają wiążące i powinny objąć lata 2008–2010. Rada (ECOFIN i EPSCO) proszona jest o formalne przyjęcie zintegrowanych wytycznych zgodnie z Traktatem;
 - zatwierdza zalecenia skierowane do poszczególnych państw członkowskich i państw strefy euro dotyczące ich polityk gospodarczych i zatrudnienia w brzmieniu opracowanym przez Radę na podstawie wniosków Komisji. Rada proszona jest o ich formalne przyjęcie. Państwa członkowskie powinny przedstawiać w swoich krajowych programach reform, a następnie w rocznych sprawozdaniach z ich realizacji, szczegółowe i konkretne działania podejmowane w ramach ich polityk w odpowiedzi na zintegrowane wytyczne, zalecenia skierowane do poszczególnych państw oraz punkty wymagające szczególnej uwagi. Wzywa się Komisję do kontynuacji współpracy z państwami członkowskimi w celu dalszego rozwijania jasnych i przejrzystych metod monitorowania i oceny reform podejmowanych w ramach strategii lizbońskiej;
 - uwzględnia priorytety określone przez Radę i konkretne działania, które przedstawiono poniżej, i zwraca się do Komisji, Parlamentu Europejskiego i Rady, by w ramach swych kompetencji prowadziły dalsze prace zmierzające do osiągnięcia dziesięciu celów określonych we wspólnotowym programie lizbońskim, który zawiera plan reform strategicznych w ramach wspólnotowego elementu odnowionej strategii lizbońskiej; postępy powinny być oceniane corocznie.
5. Nowy cykl strategii będzie skupiał się na realizacji. Dlatego też Rada Europejska:
- potwierdza cztery obszary priorytetowe, które uzgodniła podczas posiedzenia wiosną 2006 roku i które pozostają podstawą odnowionej strategii lizbońskiej, a jednocześnie wzywa do wykorzystania w większym stopniu istniejących między nimi synergii;

- zachęca Komisję i państwa członkowskie, by w kontekście wielostronnego nadzoru przyspieszyły wymianę najlepszych praktyk, w szczególności dzięki pełnemu wykorzystaniu istniejących metod otwartej koordynacji; szczególnie ważna jest sprawnie przebiegająca koordynacja w strefie euro;
- zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zwiększenie zaangażowania odnośnych zainteresowanych stron w proces lizboński;
- uznaje rolę szczebla lokalnego i regionalnego w zwiększaniu wzrostu gospodarczego i tworzeniu miejsc pracy; zwiększona odpowiedzialność za te działania na wszystkich szczeblach administracji doprowadzi do bardziej spójnego i skutecznego kształtowania polityki;
- podkreśla rolę, jaką w realizacji celów odnowionej strategii lizbońskiej odgrywa spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna, oraz z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w kierowaniu środków finansowych przeznaczonych na zwiększanie spójności na rzecz wspierania krajowych programów reform i realizacji zintegrowanych wytycznych. Etap programowania został zakończony, a zatem Rada Europejska wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, by wydatki odzwierciedlały podjęte zobowiązania;
- podkreśla rolę stabilności makroekonomicznej w stawianiu czoła długoterminowym wyzwaniom. Ramy budżetowe UE, określone w zmienionym pakcie stabilności i wzrostu, zapewniają do tego właściwe narzędzia. Poprawa ogólnej sytuacji budżetowej w UE umożliwia funkcjonowanie automatycznych stabilizatorów w przypadku zaistnienia ryzyka. Państwa, które osiągnęły swój średniookresowy cel budżetowy, powinny utrzymać swoją pozycję strukturalną, a wszystkie te państwa, które dotąd go nie osiągnęły, powinny przyspieszyć tempo obniżania deficytu i długu, zgodnie z opiniami Rady o ich programach stabilności i konwergencji, oraz wykorzystać w tym celu ewentualne nadwyżki w stosunku do spodziewanych dochodów. Należy poprawić jakość finansów publicznych przez zwiększenie efektywności i skuteczności wydatków i dochodów publicznych, w tym przez nieustanne podejmowanie działań na rzecz zwalczania zjawiska uchylania się od płacenia podatków w wymiarze transgranicznym, przez modernizację administracji publicznej oraz sprzyjanie użyciu w budżetach publicznych środków propagujących wydajność, zatrudnienie i innowacyjność;

- ponownie potwierdza znaczenie wymiaru społecznego UE, będącego integralną częścią strategii lizbońskiej, i w szczególności podkreśla potrzebę dalszej integracji polityk: gospodarczej, zatrudnienia i społecznej;
 - wyraża zgodę na konkretne działania przedstawione poniżej. W związku z tym Rada Europejska zatwierdza główne postulaty Rady w składach: Rady ds. Gospodarczych i Finansowych, Rady ds. Konkurencyjności, Rady ds. Zatrudnienia i Polityki Społecznej, Rady ds. Środowiska Naturalnego i Rady ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury, a także konkluzje Rady w sprawie przeglądu jednolitego rynku.
6. Ponadto Rada Europejska podkreśla, że po 2010 roku konieczne będzie dalsze zaangażowanie się na szczeblu UE w działania na rzecz reform strukturalnych i zrównoważonego rozwoju oraz spójności społecznej, aby skonsolidować postępy poczynione w ramach odnowionej strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Rada Europejska zachęca zatem Komisję, Radę i krajowych koordynatorów procesu lizbońskiego do rozpoczęcia refleksji nad przyszłością strategii lizbońskiej w okresie po roku 2010.

Inwestycje w wiedzę i innowacje

7. Jednym z czynników decydujących o przyszłym wzroście gospodarczym jest pełen rozwój potencjału obywateli Europy w zakresie innowacyjności i kreatywności, którego podstawą jest europejska kultura i wybitne osiągnięcia naukowe. Od momentu odnowienia strategii lizbońskiej w 2005 roku wspólne starania przyczyniły się do znacznych osiągnięć w dziedzinie badań, wiedzy i innowacyjności. Realizacja kompleksowej strategii w zakresie innowacji jest kwestią kluczową dla realizacji ambicji UE w tym obszarze. Wszystkie priorytety określone w strategii należy szybko realizować. Jednocześnie należy podejmować dalsze działania, także w sektorze prywatnym, aby więcej środków finansowych z lepszym skutkiem inwestować w rozwój badań, kreatywności, innowacyjności i szkolnictwa wyższego, osiągając cel zakładający przeznaczanie 3% PKB na badania i rozwój. Rada Europejska podkreśla następujące działania, w których państwa członkowskie i Wspólnota powinny pilnie poczynić postępy:
- wzywa się państwa członkowskie do określenia w krajowych programach reform, w jaki sposób będą dążyć do osiągnięcia krajowych celów w zakresie inwestycji w badania i rozwój oraz w jaki sposób ich strategie w dziedzinie badań i rozwoju przyczynią się do utworzenia europejskiej przestrzeni badawczej i lepszego zarządzania nią;

- należy szybko wdrożyć lub dalej wspierać główne projekty, takie jak GALILEO, Europejski Instytut Innowacji i Technologii, Europejska Rada ds. Badań Naukowych, mechanizm finansowania oparty na podziale ryzyka i wspólne inicjatywy technologiczne; jak najszybciej należy podjąć decyzje w sprawie inicjatyw badawczych podejmowanych na podstawie art. 169 i dodatkowych inicjatyw badawczych;
- konieczne jest znaczne zwiększenie wykorzystania elektronicznej infrastruktury naukowej oraz szybkich łącz internetowych. Państwa członkowskie powinny dążyć do tego, by do roku 2010 udostępnić takie łącza wszystkim szkołom oraz określić w swych krajowych programach reform ambitne cele w zakresie dostępu gospodarstw domowych do takich łącz;
- należy wspierać rozwój ogólnounijnego rynku kapitału podwyższonego ryzyka dla najbardziej innowacyjnych przedsiębiorstw; kluczową rolę w finansowaniu innowacyjnych MŚP musi w tym względzie odegrać Europejski Fundusz Inwestycyjny;
- należy lepiej koordynować działania na rzecz poprawy ramowych warunków dla innowacyjności, w tym przez udoskonalenie powiązań między środowiskiem naukowym a sektorem przemysłu oraz przez klastry innowacyjne na światowym poziomie, a także przez rozwój regionalnych klastrów i sieci;
- należy zwrócić szczególną uwagę na kolejne inicjatywy w zakresie wspólnego programowania badań, wzajemnie uzupełniające się strategie międzynarodowej współpracy w dziedzinie nauki i techniki oraz wzmocnienie infrastruktury badawczej leżącej w interesie ogólnoeuropejskim;
- szkoły wyższe powinny mieć możliwość nawiązywania partnerstw ze środowiskiem biznesowym, aby wykorzystać uzupełniające środki finansowe pochodzące z sektora prywatnego.

8. Aby utworzyć prawdziwie nowoczesną i konkurencyjną gospodarkę, a także wykorzystywać zrealizowane prace dotyczące przyszłości nauki i technologii oraz modernizacji szkół wyższych, państwa członkowskie i UE muszą usunąć przeszkody w swobodnym przepływie wiedzy, tworząc w tym celu „**piątą swobodę**” opierającą się na:

- wspieraniu transgranicznej mobilności badaczy, a także studentów, naukowców i pracowników dydaktycznych szkół wyższych;
- zwiększeniu otwarcia i konkurencyjności rynku pracy dla europejskich badaczy, zapewnieniu im lepszych ścieżek kariery, przejrzystości i warunków sprzyjających życiu rodzinnemu;
- dalszej realizacji reform szkolnictwa wyższego;

- ułatwianiu i promowaniu optymalnego wykorzystania własności intelektualnej powstałej w publicznych organizacjach badawczych, aby zwiększyć przepływ wiedzy do przedsiębiorstw, zwłaszcza dzięki „karcie własności intelektualnej”, która ma zostać przyjęta przed końcem roku;
- wspieraniu swobodnego dostępu do wiedzy i otwartego modelu innowacyjności;
- propagowaniu wybitnych osiągnięć naukowych;
- stworzeniu nowej generacji infrastruktury badawczej na światowym poziomie;
- promowaniu wzajemnego uznawania kwalifikacji.

Uwolnienie potencjału gospodarczego, szczególnie potencjału MŚP

9. Decyzje podjęte od czasu odnowienia strategii lizbońskiej zaczęły wpływać na poprawę warunków działalności uczestników rynku. Łatwiejsze stało się zakładanie przedsiębiorstw, gdyż we wszystkich państwach członkowskich utworzono punkty kompleksowej obsługi lub wprowadzono podobne udogodnienia, które ułatwiają rejestrację i pozwalają zmniejszyć wymagane formalności. Rada Europejska wyraża zadowolenie w związku z poczynionymi w 2007 roku postępami w zakresie **lepszich uregulowań prawnych** i uważa, że potrzebne są dalsze starania, by w zasadniczy sposób poprawić konkurencyjność przedsiębiorstw z UE, zwłaszcza MŚP. Wszystkie składy Rady powinny nadawać zagadnieniu lepszych uregulowań prawnych wysoki priorytet w trakcie prac prawodawczych. Aby inicjatywa w zakresie lepszych uregulowań prawnych przyniosła rzeczywiste i znaczne korzyści gospodarcze:
- należy przyspieszyć działania zmierzające do zmniejszenia obciążeń administracyjnych, jakie nakłada prawodawstwo UE, o 25% do roku 2012, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z marca 2007 roku; z zadowoleniem przyjmuje się utworzenie w ramach programu działań grupy o charakterze doradczym składającej się z niezależnych podmiotów; poczynione postępy zostaną ocenione podczas posiedzenia, które odbędzie się wiosną 2009 roku, na podstawie opracowanej przez Komisję strategicznej oceny procesu tworzenia lepszych uregulowań prawnych;
 - należy niezwłocznie przyjąć oczekujące na rozpatrzenie wnioski prawodawcze w sprawie działań przyspieszonych oraz określać nowe propozycje działań w tej dziedzinie; Komisja powinna nadal przedstawiać wnioski w sprawie zmniejszania obciążeń administracyjnych; należy nadal realizować systematycznie aktualizowany program upraszczania regulacji;
 - należy podjąć więcej działań na rzecz rozwoju zdolności instytucji UE w zakresie przeprowadzania ocen skutków regulacji, zgodnie z odpowiednimi kluczowymi przesłaniami przygotowanymi przez Radę ds. Konkurencyjności.

10. **Jednolity rynek** nadal jest podstawowym czynnikiem powodującym wzrost stopy życiowej obywateli Europy oraz konkurencyjności Europy w zglobalizowanej gospodarce. Aby nadal usprawniać funkcjonowanie jednolitego rynku w sposób, który pozwoli przedsiębiorstwom, w szczególności MŚP, i konsumentom na pełne wykorzystanie jego potencjału, pierwszeństwo należy przyznać pilnej realizacji następujących środków i działań:
- zapewnieniu podejmowania dalszych skutecznych działań w związku z przeglądem jednolitego rynku przeprowadzanym corocznie przez Komisję, przy czym należy koncentrować się na działaniach niezbędnych do zwiększenia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy przez usunięcie wciąż istniejących przeszkód w funkcjonowaniu czterech swobód wymienionych w Traktacie, w tym w odpowiednich przypadkach przez harmonizację oraz wzajemne uznawanie. W tym kontekście należy monitorować zmiany sytuacji rynkowej, co pozwoli ustalić działania priorytetowe tam, gdzie istnieją prawdziwe i istotne przeszkody dla funkcjonowania rynków i konkurencji. Właściwą uwagę należy zwrócić także na wymiar społeczny i na usługi świadczone w interesie ogólnym;
 - intensyfikacji starań na rzecz zwiększenia konkurencji w sektorach sieciowych (energetyka, łączność elektroniczna) i przyjęcia odpowiednich ram regulacyjnych; w tym kontekście należy prowadzić i przyspieszać prace nad wzajemnymi połączeniami;
 - zapewnieniu transpozycji i wdrożenia dyrektywy usługowej w sposób pełny, spójny i zgodny z harmonogramem, co jest ważnym krokiem w kierunku utworzenia prawdziwego jednolitego rynku usług. W tym względzie niezwykle ważne jest udoskonalenie funkcjonowania jednolitego rynku on-line przez wprowadzenie transgranicznych interoperacyjnych rozwiązań dotyczących podpisu elektronicznego i elektronicznego uwierzytelnienia.
11. **Małe i średnie przedsiębiorstwa** (MŚP) stanowią trzon gospodarki europejskiej i dysponują potencjałem pozwalającym im w dużym stopniu przyczynić się do wzrostu gospodarczego i powstania większej liczby miejsc pracy w Unii Europejskiej. Aby wzmocnić politykę Unii w zakresie MŚP i umożliwić takim przedsiębiorstwom skuteczniejsze funkcjonowanie na jednolitym rynku, największy nacisk należy położyć na następujące działania:
- niezwłoczne przeanalizowanie przez Radę inicjatywy związanej z opracowaniem aktu prawnego dotyczącego drobnej przedsiębiorczości, który ma zostać wkrótce przedstawiony i ma określać zintegrowane podejście obejmujące wszystkie etapy rozwoju MŚP zgodnie z zasadą lepszych uregulowań prawnych i zasadą „myślenia najpierw na małą skalę”; celem tej inicjatywy jest dodatkowe wsparcie rozwoju i konkurencyjności MŚP;
 - w uzasadnionych przypadkach i po przeprowadzeniu przeglądu dorobku prawnego Wspólnoty przyznawanie MŚP zwolnień z wymogów administracyjnych zawartych w prawodawstwie UE;

- zwiększenie wsparcia dla MŚP, które prowadzą prace badawcze i odznaczają się innowacyjnością oraz mają duży potencjał wzrostu, na przykład przez wprowadzenie nowego statutu europejskiej spółki prywatnej;
- dalsze ułatwianie dostępu do środków finansowych, w tym za pośrednictwem istniejących instrumentów finansowych UE;
- ułatwianie coraz większego udziału innowacyjnych MŚP w klastrach i w realizacji zamówień publicznych.

12. Otwarcie rynków i stabilna sytuacja międzynarodowa przyczyniają się do wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy oraz powinny przynosić korzyści wszystkim stronom. UE powinna zatem kontynuować swe starania, by wpływać na proces globalizacji przez wzmocnienie **zewnętrznego wymiaru odnowionej strategii lizbońskiej**. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar przedstawiania co roku sprawozdań z sytuacji w zakresie dostępu do rynku, wskazujących państwa i sektory, w których nadal występują istotne bariery, oraz uważa, że UE powinna kontynuować starania na rzecz:

- promowania wolnego handlu i otwartości jako środków ułatwiających wzrost gospodarczy, zwiększających zatrudnienie i rozwój w UE oraz u jej partnerów handlowych, a także odgrywania nadal wiodącej roli w takich działaniach;
- poprawy wielostronnego systemu wymiany handlowej, w szczególności przez dalsze dążenie do osiągnięcia ambitnego, wyważonego i kompleksowego porozumienia w ramach dauhańskiej rundy rozwojowej;
- zawierania ambitnych umów dwustronnych z ważnymi partnerami handlowymi oraz przyspieszania działań na rzecz integracji z państwami sąsiadującymi i kandydującymi do członkostwa przez utworzenie wspólnej przestrzeni gospodarczej;
- zabezpieczania pewnego dostępu do nośników energii i do strategicznych surowców;
- wzmacniania istniejących stosunków gospodarczych i rozwijania przynoszących wzajemne korzyści partnerstw strategicznych ze wschodzącymi potęgami gospodarczymi w kontekście uczciwej konkurencji;
- wspierania współpracy w zakresie prawa, zbliżania norm i równoważności przepisów w interesie zarówno UE, jak i jej partnerów, a także zwiększania skuteczności systemu ochrony własności intelektualnej przed podrabianiem.

Inwestowanie w kapitał ludzki i modernizacja rynków pracy

13. Należy wzmocnić element edukacyjny trójkąta wiedzy: badania – innowacyjność – edukacja. Zapewnianie wysokiego poziomu edukacji i inwestowanie z lepszym skutkiem większych środków w kapitał ludzki i kreatywność na wszystkich etapach życia człowieka to podstawowe warunki sukcesu Europy w zglobalizowanym świecie. Działania te mogą zapewnić ciągłość i ułatwić przejście do „gospodarki opartej na wiedzy”, stworzyć lepsze i liczniejsze miejsca pracy oraz przyczynić się do dobrej pozycji budżetowej. Są to także skuteczne sposoby zwalczania nierówności społecznych i ubóstwa, mogące przyczynić się do zmniejszania bezrobocia wśród młodzieży.
14. Rada Europejska oczekuje przedstawienia przez Komisję wniosku w sprawie odnowionej agendy społecznej, która powinna odegrać kluczową rolę we wzmacnianiu społecznego wymiaru strategii lizbońskiej ze względu na to, że uwzględni nową rzeczywistość społeczną i pracowniczą w Europie oraz obejmie także zagadnienia takie jak: młodzież, edukacja, migracja i demografia oraz dialog międzykulturowy. W tym zakresie zasadniczego znaczenia nabiera zwalczanie ubóstwa i wykluczenia społecznego, promowanie aktywnej integracji i zwiększanie możliwości zatrudnienia wśród tych osób, które są najbardziej oddalone od rynku pracy. Do realizacji tego celu należy wykorzystywać wszystkie metody i narzędzia dostępne na szczeblu Wspólnoty. Ze względu na coraz większe niedobory wykwalifikowanej kadry w części sektorów Rada Europejska zwraca się do Komisji o przedstawienie całościowej oceny przyszłego zapotrzebowania na kwalifikacje do roku 2020 uwzględniającej skutki zmian technologicznych i starzenia się społeczeństwa, oraz o przedstawienie propozycji działań mających na celu wychodzenie naprzeciw przyszłym potrzebom. Migracja o podłożu ekonomicznym może mieć znaczenie dla sprostania potrzebom rynku pracy i może przyczynić się do zmniejszenia niedoborów wykwalifikowanej kadry. Rada Europejska uznaje zatem, że zjawisko wpływu migracji obywateli państw trzecich na zatrudnienie i sytuację społeczną należy ujmować w kontekście wniosków Komisji w zakresie wspólnej polityki migracyjnej.

15. Rada Europejska wzywa państwa członkowskie do podjęcia konkretnych działań mających na celu:
- znaczne zmniejszenie liczby młodych ludzi, którzy nie opanowali w pełni umiejętności czytania, oraz liczby osób zbyt wcześnie porzucających naukę, a także podniesienie poziomu wyników w nauce wśród osób uczących się pochodzących ze środowisk migrantów lub z grup defaworyzowanych;
 - zachęcenie większej liczby dorosłych, w szczególności pracowników starszych i o niskich kwalifikacjach, do podejmowania kształcenia i szkolenia, a także dalsze ułatwianie mobilności geograficznej i zawodowej;
 - wspieranie zwiększenia ogólnego udziału grupy ludności aktywnej zawodowo w społeczeństwie oraz zwalczanie segmentacji, by zapewnić aktywną integrację społeczną;
 - poprawę spójności polityki i koordynacji polityk gospodarczych, społecznych i dotyczących zatrudnienia w celu zwiększenia spójności społecznej.
16. Model *flexicurity* stanowi kompromis pomiędzy elastycznością rynku pracy a bezpieczeństwem socjalnym oraz pomaga zarówno pracownikom, jak i pracodawcom wykorzystać możliwości, jakie stwarza globalizacja. Zgodnie z zaleceniami europejskich partnerów społecznych z października 2007 roku oraz uznając, że nie istnieje jeden model *flexicurity*, Rada Europejska wzywa państwa członkowskie do stosowania uzgodnionych wspólnych zasad dotyczących tego modelu i określenia w krajowych programach reform z 2008 roku krajowych działań, które wcielią w życie te zasady. Elastyczność i bezpieczeństwo wzajemnie się wspierają na wszystkich etapach życia człowieka. W tym kontekście solidarność międzypokoleniową należy rozpatrywać z uwzględnieniem wszystkich czterech składników *flexicurity*. Nadal należy kłaść nacisk na kwestię zatrudnienia młodzieży, a w szczególności na przechodzenie z etapu edukacji do zatrudnienia w kontekście realizacji Europejskiego paktu na rzecz młodzieży. Uwagę trzeba także poświęcić kwestii zatrudniania osób niepełnosprawnych. Należy zwiększyć dostępność i finansową przystępność dobrej opieki nad dziećmi zgodnie z wyznaczonymi celami krajowymi i wspólnotowymi. Należy podejmować starania, by umożliwić zarówno kobietom, jak i mężczyznom godzenie pracy z życiem prywatnym i rodzinnym, znacznie zmniejszyć różnice w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn i realizować europejski pakt na rzecz równości płci. Europejski sojusz na rzecz rodzin może także przyczynić się do realizacji tych celów.

ZMIANY KLIMATU I ENERGIA

17. W ubiegłym roku UE podjęła stanowcze i ambitne zobowiązania w sprawie polityki klimatycznej i energetycznej; obecnie, w roku 2008, stoi przed wyzwaniem, jakim jest ich praktyczna realizacja. Konferencja klimatyczna na Bali, która odbyła się w grudniu zeszłego roku, stanowiła duży przełom i zapoczątkowała międzynarodowy proces negocjacyjny, który umożliwia udział wszystkim zainteresowanym stronom i który został w pełni przedstawiony w harmonogramie z Bali. UE jest zdecydowana utrzymać pozycję światowego lidera w działaniach związanych ze zmianami klimatu i energią, a także podtrzymać tempo negocjacji dotyczących Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i Protokołu z Kioto, zwłaszcza na najbliższej konferencji stron w Poznaniu. Celem jest doprowadzenie do zawarcia w 2009 roku w Kopenhadze ambitnego, globalnego i kompleksowego porozumienia w sprawie zmian klimatu, przewidującego po roku 2012 działania odpowiadające celowi UE, który zakłada ograniczenie wzrostu temperatury na świecie do 2°C. Realizując wszystkie zadania wyznaczone na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej w 2007 roku, UE znacząco przyczyni się także do realizacji tego celu. Głównym wyzwaniem będzie dopilnowanie, aby przejście do bezpiecznej i zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej odbywało się w sposób zgodny z zasadami UE dotyczącymi zrównoważonego rozwoju, konkurencyjności, bezpieczeństwa dostaw, bezpieczeństwa żywnościowego, zdrowych i zrównoważonych finansów publicznych oraz spójności gospodarczej i społecznej. UE proponuje, by uczestniczyć w przyspieszonych i skoordynowanych, podejmowanych na wysokim szczeblu wysiłkach wspierających Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu oraz plan działania z Bali; proponuje również opracowanie spójnej i konsekwentnej struktury porozumienia na okres po roku 2012, co zapewni zwiększenie środków finansowych i napływu inwestycji przeznaczonych na łagodzenie skutków zmian klimatu i dostosowanie się do nich. Biorąc pod uwagę fakt, że energia i klimat stanowią integralne elementy strategii lizbońskiej, powinno to także mieć korzystny wpływ na realizację ogólniejszych celów w zakresie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

18. Przedstawiony przez Komisję ambitny pakiet wniosków, których celem jest realizacja konkluzji Rady Europejskiej z wiosny 2007 roku, stanowi dobry punkt wyjścia i podstawę do osiągnięcia porozumienia. Rada Europejska zachęca Komisję, by nadal wspierała starania państw członkowskich na rzecz zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych, opracowując kompleksowe i ambitne polityki i środki wspólnotowe. Wszechstronna debata prowadzona na forum Rady w bliskiej współpracy z Parlamentem Europejskim powinna zaowocować osiągnięciem przed końcem 2008 roku porozumienia co do tych wniosków stanowiących spójny pakiet, a następnie umożliwić ich przyjęcie przed zakończeniem obecnej kadencji, nie później niż na początku 2009 roku. Rada powinna przy tym mieć na uwadze znaczenie utrzymania ogólnej równowagi całego pakietu i powinna oprzeć swoje prace na zasadach przejrzystości, wydajności gospodarczej i korzystnego stosunku zysków do kosztów, a także sprawiedliwości i solidarności w rozdzielaniu zadań między państwa członkowskie. Rada powinna także wziąć pod uwagę różne sytuacje wyjściowe państw członkowskich, ich uwarunkowania i możliwości oraz dotychczasowe osiągnięcia, a także działać z poszanowaniem potrzeby zapewnienia w całej Wspólnocie trwałego wzrostu gospodarczego, do którego powinny przyczyniać się wszystkie sektory. Oplacalne i elastyczne sposoby działania należy uwzględniać także przy opracowywaniu instrumentów rynkowych służących realizacji celów polityki energetycznej i klimatycznej, tak aby państwa członkowskie nie ponosiły nadmiernych kosztów. Dążenie w ramach globalnego i kompleksowego porozumienia do bardziej ambitnego celu w zakresie zmniejszania emisji, wynoszącego 30%, musi być ujęte w sposób wyraźny, wyważony, przejrzysty i sprawiedliwy, z uwzględnieniem prac podjętych w trakcie pierwszego okresu realizacji zobowiązań wynikających z protokołu z Kioto.
19. Rada Europejska uznaje także, że w kontekście konkurencji na rynkach światowych ryzyko wyprowadzania wysokoemisyjnej produkcji do krajów o mniej restrykcyjnej polityce ochrony środowiska (ang. *carbon leakage*) stanowi problem w niektórych sektorach, takich jak energochłonne gałęzie przemysłu, w których konkurencja międzynarodowa jest szczególnie silna; problem ten wymaga pilnej analizy i ujęcia w nowej dyrektywie o systemie handlu uprawnieniami do emisji, tak by możliwe było podjęcie właściwych działań w przypadku niepowodzenia negocjacji międzynarodowych. Międzynarodowe porozumienia pozostaje najlepszym sposobem rozwiązania tego problemu.

20. Rada Europejska podkreśla, że unijny system handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) stanowi zasadniczy element zintegrowanej polityki klimatycznej i energetycznej, a także uznaje znaczenie jednego limitu emisji w ramach ETS dla całej UE oraz schematu zmniejszania emisji. Zmieniona dyrektywa powinna przewidywać poprawę stosunku zysków z niezbędnych redukcji emisji do ich kosztów, umożliwiać powiązanie EU ETS z innymi obowiązkowymi systemami handlu uprawnieniami do emisji, które ustanawiają limity bezwzględnych wartości emisji, i wzmocnić wykorzystanie elastycznych mechanizmów wynikających z projektów realizowanych w państwach trzecich. Rada Europejska podkreśla także potrzebę elastyczności w realizacji krajowych celów niezwiązanych z ETS i celów dotyczących energii odnawialnej zgodnie z planem działania przyjętym na posiedzeniu Rady Europejskiej w marcu 2007 roku oraz zwraca uwagę na znaczenie skutecznych krajowych systemów wspierania energii odnawialnej oraz skutecznych elastycznych mechanizmów opartych – zgodnie z propozycją Komisji – na gwarancjach pochodzenia; podkreśla także, że polityka energetyczna Wspólnoty i państw członkowskich powinna zwiększać efektywność energetyczną i bezpieczeństwo dostaw, które są kluczowymi elementami realizacji zintegrowanej polityki UE w zakresie klimatu i energii oraz osiągnięcia trwałego rozwoju gospodarczego.
21. Rada Europejska przypomina, że celem przygotowania ram regulacyjnych dotyczących wychwytywania i składowania dwutlenku węgla jest doprowadzenie do tego, by ta nowatorska technologia była wdrażana w sposób bezpieczny dla środowiska, co znajdzie wyraz w projektach, zgodnie z ustaleniami poczynionymi wiosną 2007 roku.
22. Podczas realizacji ambitnych celów w zakresie wykorzystania biopaliw niezbędne jest opracowanie i spełnianie skutecznych kryteriów w zakresie zrównoważonego rozwoju, by zapewnić dostępność biopaliw drugiej generacji na rynku; ich stosowanie można by w przyszłości rozważyć także w odniesieniu do innych form produkcji energii z biomasy zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z wiosny 2007 roku.
23. Konieczne jest osiągnięcie lepszego efektu synergii polityk z zakresu zmian klimatu i różnorodności biologicznej, co jest sposobem zapewnienia wspólnych korzyści, w szczególności przez szersze stosowanie wzajemnie się wspierających działań i środków w zakresie łagodzenia zmian klimatu oraz dostosowywania się do nich, a także produkcji i wykorzystania biopaliw oraz handlu nimi. Rada Europejska zachęca państwa członkowskie i Komisję do zwiększenia starań na rzecz zatrzymania procesu utraty różnorodności biologicznej do roku 2010 i w późniejszych latach. Ważnymi krokami w kierunku osiągnięcia tego celu są: 9. Konferencja Stron Konwencji o różnorodności biologicznej, która odbędzie się w maju 2008 roku w Bonn, a także pełne wprowadzenie w życie sieci NATURA 2000.

24. Skuteczny, w pełni operacyjny i obejmujący sieć wzajemnych połączeń wewnętrzny rynek energii jest niezbędnym warunkiem bezpiecznych, trwałych i opartych na zasadach konkurencji dostaw energii w Europie. Rada Europejska apeluje zatem do Rady, aby ta wykorzystała ostatnie postępy poczynione w pracach nad trzecim pakietem dotyczącym wewnętrznego rynku gazu i energii elektrycznej do osiągnięcia do czerwca 2008 roku porozumienia politycznego, w pełni uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z wiosny 2007 roku. Zachęca również Komisję do uwzględnienia sytuacji i potrzeb małych i odizolowanych rynków energii podczas dalszego opracowywania tych polityk.
25. Rada Europejska przypomina o wadze, jaką przywiązuje do poprawy bezpieczeństwa energetycznego UE i jej państw członkowskich. Zważywszy, że wszystkie działania dotyczące energii i zmian klimatu, wewnętrznego rynku energii i nowych technologii przyczyniają się do realizacji tego celu, należy również prowadzić ożywione prace nad dalszym rozwijaniem zewnętrznego aspektu polityki energetycznej Europy na lata 2007–2009. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w tym zakresie, co zostało przedstawione w sprawozdaniu na temat aktualnej sytuacji przedłożonym Radzie (dok. 6778/08), i dokona bardziej kompleksowej oceny postępów w realizacji tych prac oraz dalszych niezbędnych działań w związku z najbliższym strategicznym przeglądem energetyki, który ma zostać przedstawiony w listopadzie 2008 roku i zatwierdzony przez Radę Europejską wiosną 2009 roku; przegląd ten ma stanowić podstawę nowego planu działania w sprawie energii obejmującego okres po roku 2010, który ma zostać przyjęty podczas wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w 2010 roku. Strategiczny przegląd energetyki będzie skupiać się w szczególności na bezpieczeństwie dostaw, z uwzględnieniem linii międzysystemowych, oraz na zewnętrznej polityce energetycznej. Rada Europejska przywiązuje szczególną wagę do tego, by UE i jej państwa członkowskie reprezentowały wobec stron trzecich jednolite stanowisko w sprawie zagadnień związanych z energią.
26. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wspólne sprawozdanie Wysokiego Przedstawiciela i Komisji dotyczące wpływu zmian klimatu na bezpieczeństwo międzynarodowe. Rada Europejska podkreśla znaczenie tej kwestii i zachęca Radę, by przeanalizowała ten dokument i najpóźniej do grudnia 2008 roku przedłożyła zalecenia w sprawie odpowiednich dalszych działań, w szczególności dotyczące sposobów intensyfikacji współpracy z państwami trzecimi i regionami w zakresie wpływu zmian klimatu na bezpieczeństwo międzynarodowe.

27. Przejście do bezpiecznej i zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej będzie miało wpływ na wiele polityk oraz na sytuację finansową i życie codzienne obywateli. Spójne polityki wykorzystujące synergie związane z energią i zmianami klimatu są także potrzebne w pozostałych trzech priorytetowych obszarach strategii lizbońskiej oraz w innych obszarach polityki UE, i obejmują:
- opracowanie spójnych polityk w zakresie badań i rozwoju oraz innowacyjności na szczeblach europejskim i krajowym;
 - uwolnienie potencjału branż związanych z ochroną środowiska i rozwój zrównoważonej polityki przemysłowej oraz zrównoważonych i konkurencyjnych w skali światowej rynków pionierskich, przy jednoczesnym uwzględnieniu wpływu, jaki mają na konkurencję środki z zakresu energii i zmian klimatu;
 - promowanie zrównoważonego systemu transportu, który pozwoli państwom członkowskim podjąć w ramach polityk UE niezbędne działania mające na celu skuteczne przeciwdziałanie zmianom klimatu;
 - rozważenie możliwości przeprowadzenia przeglądu dyrektywy w sprawie opodatkowania energii, aby lepiej dostosować ją do celów UE w zakresie energii i zmian klimatu;
 - poprawę efektywności energetycznej i efektywnego wykorzystania zasobów we wszystkich sektorach;
 - informowanie konsumentów o sposobach efektywnego wykorzystania energii, by stawić czoła skutkom społecznym i wykorzystać szanse, jakie wiążą się z zagadnieniem energii i zmian klimatu.

Rada Europejska zachęca również Komisję do przeprowadzenia – w ramach przygotowania wniosków prawodawczych dotyczących stawek VAT, które mają zostać przedstawione latem 2008 roku, oraz w ramach współpracy z państwami członkowskimi – analizy obszarów, w których instrumenty ekonomiczne, w tym stawki VAT, mogą przyczynić się do większego wykorzystania produktów i materiałów energooszczędnych.

28. Rada Europejska podkreśla potrzebę ciągłego inwestowania w badania i rozwój i aktywnego przyjmowania nowych technologii z dziedziny energii, co zostało niedawno przedstawione w zarysie w europejskim strategicznym planie w dziedzinie technologii energetycznych, który przedstawiła Komisja.
29. Rada Europejska jest świadoma, że rozwiązywanie problemów dotyczących energii i zmian klimatu jest także kwestią kształtowania wartości i zmiany zachowań obywateli. Wzywa zatem rządy państw członkowskich i instytucje europejskie, by dawały przykład odpowiednich zachowań, czyniąc znaczne postępy w kierunku zmniejszenia zużycia energii w swych budynkach i flocie samochodowej.

STABILNOŚĆ RYNKÓW FINANSOWYCH

30. Rada Europejska zatwierdza opracowane przez Radę (ECOFIN) sprawozdanie okresowe na temat stabilności rynków finansowych. Choć sytuacja międzynarodowego systemu finansowego pozostaje niepewna, po zawirowaniach, jakie wystąpiły na rynkach finansowych zeszłej jesieni, miały już miejsce pewne korekty wynikające z działań podejmowanych przez Europejski Bank Centralny, organy krajowe i unijne oraz instytucje finansowe w celu ustabilizowania sytuacji.
31. Niezbędne jest niezwłoczne i pełne ujawnienie ekspozycji banków i innych instytucji finansowych na zagrożone aktywa oraz instrumenty pozabilansowe lub ujawnienie strat. Potrzebna jest poprawa ram nadzoru ostrożnościowego i zarządzania ryzykiem w poszczególnych instytucjach w warunkach ciągłych innowacji finansowych, które podkreśliły nowe wyzwania dla zapobiegania kryzysom i nadzoru finansowego na szczeblu krajowym, UE i światowym.
32. W reakcji na zawirowania Rada Europejska zgadza się, że choć podstawowa odpowiedzialność spoczywa na sektorze prywatnym, organy w UE są gotowe do podjęcia w razie potrzeby działań regulacyjnych i nadzorczych. Działania z zakresu polityki powinny się skupiać na czterech obszarach:
- zwiększaniu przejrzystości dla inwestorów, rynków i organów regulacyjnych, zwłaszcza w zakresie ekspozycji na produkty strukturyzowane i instrumenty pozabilansowe;
 - poprawie standardów wyceny, zwłaszcza w przypadku aktywów niepiętnych;
 - wzmacnianiu ram nadzoru ostrożnościowego i zarządzania ryzykiem w sektorze finansowym przez dokonanie przeglądu licznych obszarów dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych oraz poprawę zarządzania ryzykiem płynności. Rada zachęca Komisję do dalszego prowadzenia konsultacji oraz do przedstawienia odnośnego wniosku do września 2008 roku; podkreśla również znaczenie starań zmierzających do osiągnięcia do kwietnia 2009 roku porozumienia między Radą, Parlamentem Europejskim i Komisją w sprawie niezbędnych zmian w przepisach; oraz
 - poprawie funkcjonowania rynku i struktury zachęt, także roli agencji ratingowych; w tej sprawie UE jest gotowa rozważyć wprowadzenie alternatywnych przepisów, jeżeli uczestnicy rynku nie zajmą się szybko tymi kwestiami.

33. Obecne zawirowania uwypukliły potrzebę dalszego wzmacniania ram stabilności finansowej przez lepszy nadzór ostrożnościowy i lepsze metody zarządzania kryzysowego w dziedzinie finansów. Rada Europejska zachęca Radę (ECOFIN) do szybkiego i pełnego wdrożenia programu prac uzgodnionego jesienią 2007 roku; obejmuje on dalsze postępy, jakie mają zostać poczynione wiosną 2008 roku w następujących kwestiach:
- nadzór finansowy – najważniejsze zagadnienia obejmują poprawę i zbieżność głównych reguł i standardów nadzorczych; zbieżność praktyk w zakresie sprawozdawczości regulacyjnej/finansowej, z myślą o nadzorze nad grupami transgranicznymi; wyjaśnienie zależności między organami macierzystymi a goszczącymi, w sposób odpowiednio uwzględniający ich kompetencje i zakres odpowiedzialności, w tym wyjaśnienie kwestii wyważonej wymiany informacji; rolę kolegiów nadzorczych i poprawę działania komitetów nadzorczych; oraz refleksję nad włączeniem wymiaru unijnego do mandatów krajowych organów nadzorczych, by ułatwić osiągnięcie zbieżności i współpracę;
 - zarządzanie transgranicznymi sytuacjami kryzysowymi w dziedzinie finansów – należy usprawnić metody i procedury; jako pierwszy krok w tym kierunku oczekiwane jest podpisanie wiosną 2008 roku nowego protokołu ustaleń dotyczącego współpracy transgranicznej między odpowiednimi organami. Na podstawie dalszych prac, do połowy roku 2008 Rada powinna także dokładnie zbadać funkcjonowanie systemów gwarantowania depozytów.
34. Oprócz tego należy usprawniać systemy wczesnego ostrzegania na szczeblu unijnym i międzynarodowym, także przez umocnienie roli MFW w nadzorowaniu stabilności makrofinansowej. W kwestiach związanych ze stabilnością rynków finansowych UE powinna ściśle współpracować na odpowiednich forach z partnerami międzynarodowymi.
35. Rada Europejska zachęca Radę do dalszego przyznawania tym kwestiom wysokiego priorytetu w nadchodzących miesiącach, z założeniem przeprowadzenia zasadniczego przeglądu poczynionych postępów w kwietniu 2008 roku, oraz do uważnego śledzenia sytuacji, tak by móc szybko zareagować na ewentualne negatywne wydarzenia. Rada Europejska powróci do tych kwestii w miarę potrzeby, najpóźniej jesienią 2008 roku.

36. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie państwowych funduszy majątkowych. Unia Europejska jest zaangażowana w działania na rzecz otwartego światowego środowiska inwestycji opierającego się na swobodnym przepływie kapitału i skutecznym funkcjonowaniu światowych rynków kapitałowych. Fundusze te do tej pory odgrywały bardzo przydatną rolę jako generatory kapitału i płynności z długoterminowymi perspektywami inwestycyjnymi. Pojawienie się jednak nowych podmiotów, których strategię i cele inwestycyjne charakteryzują się niewielką przejrzystością, spowodowało pewne obawy związane z potencjalnymi działaniami innymi niż handlowe. Rozróżnienie między państwowymi funduszami majątkowymi a innymi podmiotami nie zawsze jest jasne. Rada Europejska zgadza się co do potrzeby opracowania wspólnego europejskiego podejścia uwzględniającego prerogatywy krajowe, zgodnego z pięcioma zasadami przedstawionymi przez Komisję, a mianowicie: zaangażowaniem w działania na rzecz otwartego środowiska inwestycji; wsparciem dla trwających prac w ramach MFW i OECD; korzystaniem w razie potrzeby z dostępnych instrumentów krajowych i unijnych; przestrzeganiem zobowiązań wynikających z Traktatu WE i zobowiązań międzynarodowych; proporcjonalności i przejrzystości. Rada Europejska popiera cel, jakim jest uzgodnienie na szczeblu międzynarodowym dobrowolnego kodeksu postępowania dotyczącego państwowych funduszy majątkowych i określenie na szczeblu międzynarodowym zasad dla krajów odbiorców. UE powinna dążyć do skoordynowanego udziału w tej bieżącej debacie, zachęca się zatem Komisję i Radę do dalszej pracy w tym kierunku.

o

o o

**OŚWIADCZENIE W SPRAWIE „PROCESU BARCELOŃSKIEGO: UNII
ŚRÓDZIEMNOMORSKIEJ”**

Rada Europejska zatwierdziła koncepcję utworzenia Unii Śródziemnomorskiej, która obejmie państwa członkowskie UE i państwa basenu Morza Śródziemnego niebędące członkami UE. Zwróciła się do Komisji o przedstawienie Radzie niezbędnych wniosków określających sposoby realizacji procesu, który będzie nosił nazwę „Proces barceloński: Unia Śródziemnomorska” z myślą o szczycie, który odbędzie się w Paryżu w dniu 13 lipca 2008 r.

WYKAZ DOKUMENTÓW PRZEDŁOŻONYCH RADZIE EUROPEJSKIEJ

**STRATEGIA LIZBOŃSKA NA RZECZ WZROSTU GOSPODARCZEGO
I ZATRUDNIENIA**

Ogólne wytyczne polityki gospodarczej

– Sprawozdanie ECOFIN dla Rady Europejskiej

7280/08

Zintegrowane zalecenia dla poszczególnych państw

– Sprawozdanie Rady dla Rady Europejskiej

7275/08

Dokument dotyczący kluczowych zagadnień – wkład Rady ds. Konkurencyjności

6933/08

**Główne postulaty w dziedzinie kształcenia/szkolenia i młodzieży na wiosenne posiedzenie
Rady Europejskiej**

6445/08

Główne przesłania Rady EPSCO

7171/08

Wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu (2007/2008)

7169/08

Wytyczne w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich

7170/08

Wspólne sprawozdanie 2008 w sprawie ochrony socjalnej i integracji społecznej

7274/08

**Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie: „Zatrudnienie grup
priorytetowych (strategia lizbońska)”**

SOC/251 - CESE 997/2007

**Rezolucja Komitetu Regionów przygotowana na posiedzenie Rady Europejskiej na wiosnę
2008 r.: strategia na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – rozwiązywanie „paradoksu
lizbońskiego”**

CdR 331/2007

ENERGIA I ZMIANY KLIMATU

Komunikat w sprawie europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych (plan EPSTE)

– konkluzje Rady

6326/1/08

Wkład Rady ds. Środowiska Naturalnego w wiosenne posiedzenie Rady Europejskiej

7251/08

Zmiany klimatu a bezpieczeństwo międzynarodowe

– sprawozdanie Komisji i Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela

7249/08

STABILNOŚĆ RYNKÓW FINANSOWYCH

Dokument dotyczący kluczowych zagadnień – wkład ECOFIN

6408/08

Stabilność rynków finansowych

– Sprawozdanie z wyników obrad Rady ECOFIN w dniu 4 marca 2008 r.

7304/08

Państwowe fundusze majątkowe

– Sprawozdanie z wyników obrad Rady ECOFIN w dniu 4 marca 2008 r.

7302/08

RÓŻNE

Projekt sprawozdania dotyczącego osiągnięć Unii Europejskiej w 2007 r.

7233/08
